

Tabor za najstnike, številka 16

100 razlogov za to, da sem tabornik, tabornica

Luč miru

Aktivna participacija

POZDRAVLJENI

Z velikimi koraki smo stopili v novo taborniško leto. Začela so se vodova srečanja, pa prve akcije dru'ine in roda. Nekateri ste ostali pri tabornikih od lani, drugi prišli na novo. Vsi z 'eljo, sodelovati v tej veliki igri taborništva. V tokratni številki vam prinašamo predstavitev akcije Luč miru, katere cilj je prinesiti mir in razumevanje v vsak dom, pa 100 razlogov za to, da smo in ostajamo taborniki – vi, mi in še nekaj milijonov naših prijateljev in bratov iz vsega sveta.

Kmalu bo koledar obrnil nov krog štetja mesecev, začelo se bo novo leto. Spet bomo sprejemali dobre 'elje in obljube. Želim vam veliko lepega v novem letu, pa predvsem, da bi ostali dobri taborniki in tabornice, gozdovniki in gozdovnice.

Aleš

Pošto lahko pošiljate na Gozdovnikov naslov:
Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, 1000 Ljubljana
 (s pripisom: za Gozdovnika)
 ali po elektronski pošti na naslov urednika:
amerikanec@rutka.net

GOZDOVNIK - priloga taborniške revije Tabor. Za 200 tolarjev ga je mogoče dobiti tudi v samostojni obliki, vsi slovenski gozdovniki in gozdovnice (taborniki in tabornice od 11 do 15 let) pa ga dobijo zastonj, saj je vključen v članarino. Izhaja trikrat na leto. Številka 16, november 2002.

Gozdovnika je zasnoval Malus (Miha Logar). Urednik: Aleš Skalič Logotip in Gozdovnikova pisava: Luna (Tea Šifrer). Postavitev na računalniku: Bizi (Igor Bizjak). Ilustratorja: Šeki (Jaka Bevku), Neva (Nevnka Vrba). Fotografiji na naslovnici: Aleš in Brankica, ostale: Maček, Jošt, Marko, Matic, Puggy, arhiv revije Tabor

TABOR - taborniška revija. Glavni urednik: Igor Bizjak. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon: 01/300-98-20. Faks: 01/43-61-477. Email: zts@guest.arnes.si. WWW: www.zts.org. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list, št. 89/98) sodi revija med proizvode, za katere se obračuna davek na dodano vrednost po stopnji 9%. Grafična priprava: Tridesign, d. o. o., Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, d. o. o., Ljubljana.

KRATKA ZGODOVINA TABORNIŠTVA V SLOVENIJI

Taborniki smo lani praznovali 50 let Zveze tabornikov Slovenije, letos pa praznujemo 80 let od ustanovitve prve skavtske organizacije v Sloveniji. Vsak pravi tabornik bi moral poznati kratko zgodovino taborništva, gibanja, katerega član je.

Slovensko taborniško organizacijo so ustanovili predvojni skavti in gozdovniki. Zato je prav, da si za začetek osvežimo spomin na obe predvojni organizaciji, ki sta izvirna temelja taborništva.

Slovenski skavti so nastali, kot rečeno, leta 1922 po jugoslovanskem vsesokolskem zletu v Ljubljani. S skavtizmom so se na Slovenskem seznanili sicer že leta 1913, ko je Henrik Pajer napisal prve članke o skavtizmu v reviji Naši zapiski. Istega leta so se shoda v Ljubljani udeležili tudi poljski Skavti. Prva svetovna vojna je za precej časa zavrla nastanek skavtske organizacije.

Vsi ti začetki, posebej pa vsesokolski zlet leta 1922, so botrovali ustanovitvi prve skavtske organizacije v Sloveniji. Leto pozneje pa je bila ustanovljena že prva župa (župa združuje stege, stegi pa so

Glede na to, katera je v tem trenutku tvoja najljubša barva, izveš, katero znamenje ti pripada. Potem si lahko v Gozdovniku prebereš modrost, ki velja prav zate.

rumena: NOŽ
oranžna: LOPATA
rdeča: VŽIGALICA
svetlo modra: VRVICA
temno modra: KOTLIČEK

vijoličasta: KOMPAS
zelena: GOJZAR
rjava: KLIN
bela: ŠOTORKA
črna: KITARA

nekaj podobnega kot rodovi) v Sloveniji. Prvi starešina župe je bil Pavel Kunaver – Sivi volk. Leta 1923 je bil že prvi tabor v Kamniški Bistrici. Skavtizem se je razmahnil po vsej Sloveniji.

Gozdovniki v Sloveniji so nastali nekaj pozneje in so izhajali iz dela skavtov, na katere ja vplivalo Setonovo gozdovniško gibanje. 8. decembra 1925 so ustanovili to gozdovniško organizacijo, ki pa je zaživela predvsem v Sloveniji na Štajerskem. Imenovali pa so se Zveza slovenskih tabornikov.

Zanimivo je, da je izraz tabornik nastal leta 1924, ko ga uporabi Henrik Pajer v Narodnem dnevniku št. 89.

Slovenski gozdovniki in skavti se, kot ugotavlja Rudolf Woelle, niso veliko razlikovali in so se po letu 1939 začeli zblíževati. Žal je vmes prišla druga svetovna vojna, ko sta bili obe organizaciji ukinjeni. Veliko predvojnih skavtov in gozdovnikov je v vojni aktivno sodelovalo. Pri tem jim je njihovo znanje, ki so ga dobili v organizaciji, prišlo zelo prav.

Po vojni, 22. aprila leta 1951, so v prostorih ljubljanske univerze po nekajletnih pripravah in razmišljanjih predvojni skavti in gozdovniki ustanovili **Združenje tabornikov Slovenije**. Zato ta dan, 22. april, taborniki praznujemo kot dan tabornikov.

Prvi taborniški rod je bil Rod Treh smrek iz Sevnice, kmalu pa so mu sledili še drugi. Leta 1957 je ZTS ustanovila Gozdno šolo na današnji lokaciji, prej pa so izobraževanja večinoma potekala v Iškem vintgarju. Kljub temu, da je bila ZTS vključena v Zvezo izvidniških organizacij Jugoslavije, je ohranila številne posebnosti, ki izvirajo iz predvojnih organizacij. Leta 1959 se združenje preimenuje v današnjo obliko imena Zveza tabornikov Slovenije, rodovi v odrede, starešine v predsednike...

Konec 80. let se začne v ZTS pojavljati težnja po vrnitvi k izhodiščem in po ponovni vključitvi v svetovno skavtsko organizacijo – **WOSM**. Z razpadom Jugoslavije razpade tudi SIOJ (Zveza izvidniških organizacij Jugoslavije). ZTS se pridruži WOSM septembra leta 1994 kot državna skavtska organizacija. S spremembami statuta in programa pa je že prej potrdila svojo zavezanost skavtskim načelom in temeljem. Ob tem pa se slovenski taborniki trudimo ohraniti spomin in elemente obeh predvojnih organizacij – gozdovnikov in skavtov.

Iz knjige: TP Oris razvoja slovenskega taborništva (avtor Rudolf Wölle), 1982

100 RAZLOGOV, DA SEM TABORNIK, TABORNICA

Zakaj sem sploh tabornik, tabornica? Kaj mi je pri tabornikih tako všeč, da sem tabornik, tabornica?

V nadaljevanju je, malo za šalo, malo za res, naštetih nekaj razlogov za to, da sem, si, smo taborniki.

1. Pri tabornikih sem, ker mi je tu lepo

Pri tabornikih se dobro počutim. Razumem se z vsemi v vodu in družini. Smo prijatelji.

2. Pri tabornikih sem, ker me je prisilila mama, češ da se bom naučil discipline

Potem pa sem ugotovil, da pri tabornikih ni nobene 'vojske', pač pa veliko dobrih aktivnosti in zanimivih ljudi. Mami tega sicer ne bom povedal, ker me potem mogoče ne bo več pustila.

3. Pri tabornikih sem, ker hodimo na taborjenja

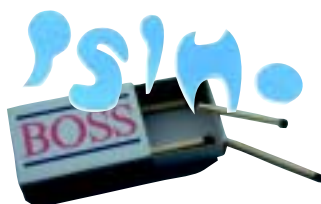
Taborjenja so res špica. Sam, brez 'ta starih', v šotoru poleg simpatija, taborni ogenj pozno v noč, pa pesem, prve straže, kopanje, izleti, novi kraji...

4. Pri tabornikih se vedno naučim nekaj novega

Zdaj znam zakuriti ogenj, celo brez vžigalnika. Pa nove kraje sem spoznal in se nekaj naučil o njih. Znam si postaviti šotor in se postaviti za svoj prav. Ni me strah nastopati pred ljudmi in zagovarjati svoje mnenje ali pa zgolj voditi igrico.

5. Pri tabornikih smo pravi prijatelji

Spomnim se, ko me je Mojca rešila pred hudo zverjo ponoči, pa ko vodik ni povedal doma, kaj smo ušpišili. Pa zaupam jim lahko, prijateljem.

VŽIGALICA: Prihaja tvoj čas. Saj ne, da bi dosedaj ne bilo dela zate, vendar se pravi užitek še začenjajo.

KITARA: Zate pa res ni počitka. Imaš občutek, da te vsi obožujejo, da brez tebe ne gre... Vendar pazljivo — včasih občutki tudi varajo.

6. Pri tabornikih potujemo in spoznavamo svet

Potujemo tudi v tujino, pa po Sloveniji. Vedno nekam drugam. Tudi če gremo na isto mesto, je novo in vznemirljivo.

7. Pri tabornikih mi je vodnik kot prijatelj, starejši brat ali včasih celo ata in mama

Vedno mi pomaga, če imam težave in svetuje. Pa še čisto v redu je kot človek.

8. Pri tabornikih je bil že ata, pa sestra, pa...

Kdor je bil kdaj tabornik, ve, kaj taborniki pomenijo pozneje, ko si že odrasel, pa tudi takrat, ko šele postajaš odrasel.

9. Pri tabornikih se lahko izkažem

Svoje znanje in spretnosti lahko pokažem vsem, ki jih to zanima, teh pa je mnogo. Vsak nekaj ve ali zna in je to pripravljen deliti. Predvsem pa: ko pokažem kaj znam, jih to zanima.

10. Taborniki počnemo zelo različne stvari

Kaj vse počnemo pri tabornikih je težko

opisati, lažje je opisati tisto, kar ne počnemo. Predvsem pa se pri vsem, kar počnemo, tudi zabavamo. Tako so tudi tista bolj zoprna opravila hitro končana in sploh ne tako zoprna.

11. Pri tabornikih živimo zdravo

Ne samo, da pri tabornikih ne kadimo, ne uživamo alkohola in drugih drog, skrbimo tudi za zdravo telo z gibanjem v naravi in z vzdrževanjem ustrezne higiene.

12. Pri tabornikih varujemo in spoznavamo naravo

Narava je čudovita, kot je rekel nekdo: učiteljica. Od narave se lahko marsikaj naučimo, vračamo pa ji tako, da jo varujemo. In o pomenu varovanja narave poučujemo tudi druge, prijatelje, sošolce, ljudi.

13. Taborniki so vzgojan organizacija

Vzgojna, vendar drugače kot šola ali družina. Vzgaja za življenje in za to, da bi bili nekoč odgovorni odrasli. Da bi se znali odločati in da bi vplivali na razvoj in blaginjo celotne družbe.

14. Pri tabornikih se igramo

Igra je za nas mlade zelo pomebna, saj se pri igri sprostimo. Naučili smo se veliko novih iger, ki jih vodniki in starejši prinašajo z vseh koncev sveta.

15. Pri tabornikih sodelujemo

Taborniki stvari počnemo skupaj. Pomagamo si in se eden od drugega učimo. Delujemo kot dober tim.

16. Všeč mi je kraj in rutka

Taborniki so tako lepi, ko so vsi v krajih in z rutkami. Pa zastavice vodov in družin, tako lepe pisane so, taborniki so jih naredili sami, ali pa podedovali od voda pred njimi, ki je imel isto ime.

17. Taborniki hodimo na akcije v tujino

Bil sem že marsikje, kamor bi drugače težko šel. In tam sem spoznal ljudi in deželo na drugačen način, kot če bi bil tam kot turist.

18. Taborniki so edina zanimiva stvar v našem kraju

Žal v marsikaterem kraju po Sloveniji ni številnih obšolskih aktivnosti. So le taborniki. In še sreča, da omogočajo tako širok izbor različnih aktivnosti, da vsak najde kaj zase.

19. Pri tabornikih sem srečal številne nove ljudi

Ne samo srečal, tudi spoznal. Pokazali so mi, da je vsakdo po svoje zanimiv, da je vsak drugačen, pa vendarle enak. In vsak je v meni pustil sled, kot upam, da sem tudi jaz v njih.

GOJZAR: Pazljivo. Po napornem poletju lahko pride čas brezdelja, zima. To pa pomeni nekja več kilogramov in pretesne hlače. Poskrbi, da bo dovolj akcije...

KOTLIČEK: Prijetne dišave, iskrece se očke, hitrejši utripi srca... Ja, prazniki se bližajo in trenutki, ko je lepo dobiti darilo. In ga tudi dati tistemu, tisti, ki ti je blizu.

20. Pri tabornikih sem zaradi tekmovanj

Imajo različna tekmovanja, tako da se mi ni treba odločiti za eno vrsto. Pa še to je dobro, da ne tekmujemo čisto zares. Če zmagamo ali izgubimo ostanemo prijatelji in komaj čakamo da se spet pomerimo.

21. Pri tabornikih se lahko razvijam tako umsko kot telesno, socialno in duhovno

Za vsak del mene se najdejo aktivnosti. In pri tem lahko sam izbiram, kako hitro se bom razvijal in spremljam svoj napredek.

22. Pri tabornikih sem zaradi NJEGA, NJE

Prvič sem se zaljubil pri tabornikih in bilo je čudovito. Pri ognju sem pel samo njej in ona samo meni. In potem ... tih šepet pod zvezdnim nebom...

23. Pri tabornikih sem se naučil ogromno novih pesmi

In jih znam zaigrati tudi na kitaro. Tam okoli 100 jih je, ki jih znam na pamet, pa še veliko v pesmarici. Na zabavah s prijatelji zažigam s kitaro.

24. Pri tabornikih lahko sodelujem in odločam

Pustijo mi, da odločam tudi o pomembnih zadevah. Veš, ta taborniški dom, za katerega smo se odločili, bo služil še mnogim tabornikom.

25. Pri tabornikih sem lahko ustvarjalen

Ne samo ročna dela. Tudi žure, gledališke predstave (no, ja, skeče) in plakate, galsila in oznake akcij. Pri tem pa se naučim še veliko novih tehnik ustvarjanja in uporabljam številne materiale.

26. Pri tabornikih sem se naučil iznajdljivosti

Tabornik se znajde in je iznajdljiv. V vsakem trenutku v vsaki situaciji. Kako narediti kosilo za dvajset lačnih z eno samo konzervo? Nekoč bi temu rekli čudež, pri tabornikih pa temu pravimo iznajdljivost.

27. Taborniki te naučijo samostojnosti

Tako se več ne bojim ostati sam doma cel teden, saj znam kuhati. Pa tudi pot v tujino ni več strašna, četudi grem sam.

28. Pri tabornikih lahko pomagam drugim

Starejšim, otrokom, invalidom lahko z malo dobre volje veliko pomagamo. Pa ne samo njim, vsem, kjer lahko,

LOPATA: Življenje zna biti na trenutke tudi trdo. Je že tako, da po vsake soncu pride tudi dež. Ali sneg... Pa vendar pride po vsakem dežju tudi sonce.

pomagam, saj je nasmeh in zahvala veliko dragocenejše povračilo za trud kot denar.

29. Lahko sem vodnik in vodim mlade tabornike

Veliko znam in to bi žele posredovati drugim. Kot vodnik lahko vodim mlade in jih naučim vsega, kar so naučili mene. In še več.

30. Pri tabornikih sem se naučil orientacije

Tako se ne bom izgubil niti ponoči, niti v neznanem kraju. Pa tudi če se izgubim, se bom znašel in našel pravo pot. Tudi brez kompasa in karte.

31. Pri tabornikih sem se naučil, kako ravnati v primeru nesreč

Prva pomoč in signalizacija sta pomembni, saj lahko pomagam sebi in drugim ob nesrečah in neizgodah.

32. Pri tabornikih sem se naučil, kaj pomeni biti prijatelj

Ne samo to, da smo prijatelji med sabo, znam biti tudi pravi prijatelj tistim, ki niso taborniki.

33. Pri tabornikih spreminjam družbo in svet

Res je, čeprav počasi in le malo, pa vendarle. Če se spremenim sam in postanem boljši, bodo s tem boljši tudi drugi in cel svet. Tabornikov pa je po celem svetu več kot 20 milijonov.

34. Taborniki smo nekaj posebnega, imamo svoja imena

Vsak pravi tabornik ima svoje taborniško ime, s katerim ga poznajo. To ime je dobil z razlogom, ki ga pozna le malo ljudi in si ga je moral zaslužiti. Nosi ga s ponosom.

35. Pri tabornikih sem se naučil šifriranja in skrivne pisave

Tako lahko vedno skrivaj pisanje pred drugimi, za katere ne želim, da bi brali, kar pišem.

36. Pri tabornikih sem, ker sem se lahko sam odločil za to

Res je, da so me prepričali drugi, da se šel na srečanje voda, v katerem sem začel taborniško pot. Vendar pa sem se odločil ostati sam. Na začetku so mi omogočili, da taborništvo spoznam, bil sem pripravnik. Ko pa sem se odločil, da bom tabornik, pa sem dal prisego in postal čisto pravi tabornik.

37. Pri tabornikih osvajamo veščine in preizkušnje

Preizkušnje osvajamo skozi celo leto in se moramo prav potruditi za njih. Gredo po vrsti: 1. list, 2. list in 3. list, tako da moramo za vsako preizkušnjo vedeti več. Veščine pa si izbiramo sami in jih osvajamo. Včasih kakšno osvojimo težje in ta mi potem pomeni več.

38. Pri tabornikih sem se naučil kuhati

In sploh ni težko. Ko si lačen, poješ vse, četudi je malo prismojeno ali presoljeno. Zdaj pa itak kuham kot šef kuhinje.

39. Pri tabornikih lahko počnemo tudi kaj 'nevarnega'

Proga preživetja, bivakiranja, ko prenočuješ v gozdu med medvedi in divjimi svinjami, tigri in kačami velikankami, so lahko hudo nevarna reč, vendar pri tabornikih to počnemo in ni nas strah. Pazimo le, da se kaj ne zgodi nam ali drugim, pa je vse v redu.

40. Pri tabornikih sem lahko to, kar sem

Ni se mi treba skrivati ali prenařejati. Sprejmejo me takega, kot sem. Špičast al' oglat, kralj al' berač.

41. Pri tabornikih sem, ker želim postati predsednik Slovenije

Ja, tudi to lahko pomaga. Milan Kučan je namreč bil nekoč tabornik pri Veselem vetru v Murski Soboti. Kot tudi številni drugi, danes znani ljudje. In vsi se z veseljem spominjajo časov, ko so bili pri tabornikih.

42. Pri tabornikih se lahko naučim preživeti v gozdu

Res je, saj na tečajih, ki jih organizira Zveza tabornikov Slovenije, lahko spoznaš, kako se postavi bivač, strelja z lokom, orientira na neznanem terenu, preživim z rastlinami.

43. Pri tabornikih se lahko naučim organizirati mednarodno akcijo za 1000 ljudi

In to brez težav. Začel bom sicer z vodovimi izleti in rodovimi akcijami, pozneje, ko bom odrasel, pa tudi s takimi, mednarodnimi, za 1000 ljudi. Pravzaprav obstaja celo možnost, da boš kot tabornik pomagal pri organizaciji olimpijskih iger, kot naprimer naslednje, ki bodo v Grčiji.

44. Pri tabornikih sem postal boljši človek

Vse, kar počnemo pri tabornikih mi pomaga, da sem boljši človek. Več znam, pripravljen sem pomagati, sem prijatelj vsem...

45. Pri tabornikih se lahko spremo

In ostanemo prijatelji. Naučil sem se, da so nesoglasja in konflikti lahko koristni, ker pomagajo iskati skupno pot, da pa so škodljivi, ko prerasejo v spore in postanemo jezni, razočarani.

46. Pri tabornikih sem, ker želim delati skupaj z ljudmi, ki ne gledajo samo na denar

Taborniki smo prostovoljci, kar pomeni, da ne delamo za denar ali druge nagrade, ampak zato, ker smo zadovoljni, srečni pri tabornikih in nam to samo po sebi pomeni dovolj.

47. Pri tabornikih sem, ker so tam tudi moji prijatelji

Najprej nisem želel biti, pa sem postal, ker so bili moji prijatelji taborniki. Ko so mi pripovedovali, kaj vse

počnejo, me je zamikalo. Posebej, ko sem videl navdušenje, s katerim so mi to pripovedovali.

48. Pri tabornikih sem, ker je poceni

Taborniki so kar poceni, pa tudi ne. Članarina je nizka, veliko nižja kot pri drugih organizacijah, akcije so večinoma tudi poceni, saj ni potrebno plačati veliko stvari, ki jih vodstvo priskrbi zastonj. Pa še opremo za taborne in izlete si lahko kupujem postopoma, saj si jo lahko sposodim pri tabornikih. Predvsem pa so poceni, če upoštevamo, koliko se pri tabornikih naučimo in doživimo.

49. Pri tabornikih sem, ker so odprti za vse

Ne gledajo na to, ali sem druge barve, narodnosti ali vere. Ta različnost bogati, saj vsak zna in ve kaj drugega. Pri tabornikih sem spoznal, da nas drugačnost le bogati in da je dobro biti odprt za vse ljudi.

50. Pri tabornikih sem, ker jim zaupam

Verjamem, da vedo, akj počnejo, saj obstajao že celo stoletje in jih je ogromno po celem svetu. Izkušnje in znanje, ki ga imajo, mi vzbujajo zaupanje. In tudi njihova pripravljenost za učenje in spoznavanje novega. Ni jim težko spremeniti stvari, ki jo počnejo narobe.

Malo razmislite in dopišite ostale razloge. Verjetno je kak razlog bolj skrit, samo vaš. Pogovorite se v vodu o tem, zakaj ste taborniki in tabornice. Pogovorite se tudi o tem, kateri od teh razlogov vam je bolj in kateri manj pomemben. Mogoče ste celo ugotovili, da česa ne počnete. Pogovorite se z vodnikom in mu povejte, da vas zanima še kaj, da bi pri tabornikih počeli tudi kaj novega, drugačnega. Naj vam tudi vaš vodnik pove, zakaj je tabornik. Naj vam pove, zakaj je vodnik. Kako in kdaj se je odločil postati vodnik. Kaj morate storiti, da bi tudi vi postali vodniki.

In končno: razmislite, ali je razlog, da ste danes taborniki drugačen, kot je bil takrat, ko ste postali taborniki? Ali boste čez leto, dve razmišljali spet drugače, ali bo vaš razlog ostal isti?

AKTIVNA PARTICIPACIJA MLADIH

Imate gozdniki sploh kakšen vpliv na to, kar počnete pri tabornikih?

Kaj je aktivna participacija

Aktiven je po SSKJ (Slovar slovenskega knjižnega jezika) tisti, 'ki kaj dela, dejaven, delujoč' pa tudi 'delaven, prizadeven'. Participacijo pa SSKJ razloži kot 'udeležbo, sodelovanje'. Aktivna participacija torej pomeni, da dejavno sodelujemo pri odločanju. Da torej nismo samo tisti, ki dvigne roke ali pove soglašam, ampak tudi kaj storimo za to, da se odločitev sprejme in potem tudi izvede.

Ne gre torej samo za to, da odločamo, ampak tudi za to, da s svojimi močmi in znanjem prispevamo k uresničitvi te odločitve. Ne samo predlagamo izlet v gore, ampak tudi pomagamo pri organizaciji izleta.

Pa ne gre samo za odločanje o 'taborniških' zadevah.

Aktivna participacija je mišljena tudi širše – da taborniki poskušamo sodelovati pri vseh zadevah, ki se nas dotikajo ali vplivajo na nas, tudi v družbi. Da smo torej dejavni člani družbe.

Zakaj govorimo o aktivni participaciji pri tabornikih

Pri tabornikih smo navajeni, da lahko sami odločamo o vseh zadevah. Pa je to res? Vas vodnik vpraša, kaj želite početi čez leto na srečanjih, katere veščine vas zanimajo, kam želite na izlet, kje boste taborili? Ali še več: kako se odločate na občnem zboru? Vas seznanijo z vsem, o čem odločate, vam dajo možnost postavljati vprašanja, lahko predlagate spremembe, vam predstavijo vzroke in posledice odločitev? Če da, je dobro. Če vas pa ne, je to slabo, saj vas ne prikrajšajo samo za vaše pravice (in dolžnosti, seveda), ampak vas ne naučijo nečesa bistvenega za življenje: sodelovanja pri odločanju. To pa je bistvo demokracije, v kateri živimo.

Pri tabornikih imamo možnost, da se naučimo veliko zadev, postavljati šotore, kuriti ognje, spoznavamo druge kulture ... Vse to se naučimo tako, da to počnemo:

Kratek izlet v teorijo politike:

demokracija je sistem, kjer državljani odločijo o bistvenih zadevah sami ali posredno preko svojih izvoljenih predstavnikov. Bistveni elementi demokracije in odločanja v demokraciji so: enakopravnost, vladavina zakona, svoboda informiranja in svoboda odločanja. Enakopravnost pomeni, da imamo vsi enake pravice in dolžnosti, da torej vsak velja enako, tudi pri glasovanju. Zakoni so tisti, ki postavljajo omejitve in omogočajo skupno življenje ljudi. Nas varujejo pred drugimi in druge pred nami. Svoboda informiranja pomeni, da smemo zahtevati, da smo o vsem informirani in celo, da smemo sami iskati informacije. Pomeni tudi, da lahko tudi mi informiramo druge in se lahko združujemo z drugimi, ki mislijo enako. Svoboda odločanja pomeni, da smo pri odločanju svobodni in se lahko odločimo kakor želimo, v skladu z našimi prepričanji. Pomeni tudi, da ni napačnih odločitev in ne moremo biti kaznovani za naše odločitve.

AKTIVNA PARTICIPACIJA

kurimo ognje, postavljamo šotore na taborih, se udeležujemo mednarodnih akcij, kjer se spoznavamo s taborniki od drugod in smo skupaj z njimi tudi na aktivnostih. Podobno je tudi s to aktivno participacijo – učimo se je tako, da to tudi delamo.

Kaj naj storimo

Torej, kaj nam je storiti, da bomo bolj aktivno participirali? Možnosti je več in najbolje je začeti pri osnovah. Začnite pri vodovih srečanjih. Predlagajte spremembe, predlagajte aktivnosti in kraje, kam želite iti. Skupaj z vodnikom izpeljite te spremembe. Naj vam vodnik pomaga pri odločanju, vi mu pa pomagajte pri izvajanju. Prosite ga, da vam razloži, zakaj ste na občnem zboru in kaj boste tam počeli. Ne zadovoljite se s kratkimi odgovori. Na občnem zboru se odloča o tem, kaj in kako boste počeli celo taborniško leto, zato se potrudite in poskusite predlagati kakšno spremembo v programu roda, morda v vodstvu. Prosite vodnika, da vam pomaga pripraviti učinkovit nastop na občnem zboru, da boste lahko tudi ostale tabornike prepričali v svojo idejo.

Predvsem pa: če vam pri tabornikih kaj ni všeč, predlagajte spremembo in bodite pripravljene tudi sami kaj storiti za to. Verjemite, skupaj lahko

naredimo taborništvo še boljše in bolj zanimivo za vse. Seveda se vse vaše ideje ne bodo uresničile. Bodite pripravljene na to, a vztrajajte na tem, da vam pojasnijo, zakaj ni možno uresničiti vašo idejo.

Naj vas prepričajo, kot morate vi prepričati njih. Predvsem pa: bodite se pripravljene odločati in bodite tisti, ki aktivno spreminja svet! Ne bodite pasivni gledalec dogajanja okoli vas.

NOŽ: Prihaja čas, ko brez tebe enostavno ne bodo več mogli. Lepo je biti pripravljen pomagati vsem, vendar tudi težko. Je pa nagrada toliko lepša, pa čeprav je samo en pogled...

VRVICA: Čas je, da se malo pretegneš. Prihajajo sicer trenutki, ko je lepo biti zvit ob kaki peči, vendar previdno – takšno poležavanje ti lahko zelo škodi.

... DAVEU PELZERJU

Ki je odraščal pri rejniških družinah, potem ko ga je mati zanemarjala. Svojo zgodbo je opisal v treh knjigah: **OTROK BREZ IMENA, IZGUBLJENI FANT** in **MOŽ PO IMENU DAVE**. Odlomek je iz druge knjige.

Na krilih svobode

Potem ko sem prvič okusil svobodo, sem na svojem Murrayevem kolesu preživel toliko časa, kolikor sem utegnil. Brž ko sem se zvalil iz postelje, sem se odplazil do odprtega okna (nikoli nisem spal s spuščnimi naoknicami) in pogledal, kakšno je vreme. Nato sem pogoltnil zajtrk, bliskovito opravil svoja hišna opravila, zdrvel po stopnicah in potem ko sem zavpil gospe Catanze, da odhajam, zaloputnil vhodna vrata. Gospa catanze je običajno gledala moj odhod skozi kuhinjsko okno. Ker nisem nikoli izpustil priložnosti, da bi se postavil, sem ji z roko za hrbtom pomahal. Včasih sem potiskal pedale navzdol po ulici tako hitro, da sem mislil, da letim. Nekaj minut kasneje sem uprl noge v prečko in se spustil skozi sveže pokošeno travo igrišča. Ko sem parkiral svoje kolo, sem preplezal trinivojsko leseno trdnjavo, plezal sem po vrveh, stekel in skočil na z verigo pritrjen dvižni most. Ko sem se upehal, sem se ulegel, da bi se oddahnil. Vedno sem se stegnil na najvišjem nivoju, tako da sem lahko čutil toploto sončnih žarkov, ki so si

iskali svojo pot po parku. Kadar sem zaslišal smeh, sem vedno poškilil preko roba trdnjave in začaran strmel, ko so se drugi otroci, v glavnem manjši od mene, igrali s svojimi prijatelji ali starši. Hotel sem se jim pridružiti, toda vedno mi je zmanjkalo poguma, preden sem se jim približal. Nekako sem vedel, da ne spadam zraven. Ostajal sem v parku, dokler sem lahko krotil svoj kruleči želodec. Potem sem skočil na kolo in brezskrbno potiskal pedale navzgor po cesti do Lilianinega doma. Imel sem navado, da sem vedno, kadar sem planil skozi vhodna vrata, zajel sapo in potem zavpil: »Nazaj

sem!« Lilian je vedno odgovorila na moj klic, toda nekega dne ni bilo odgovora. Skočil sem po stopnicah navzgor in stekel v kuhinjo. Ko sem zaslišal nekoga za seboj, sem se zasukal okoli. »Ni je tu, škrat.«

Mali Larry je bil v enem izmed svojih običajnih razpoloženj. Tako zelo sem si želel, da bi ga nekam poslal, toda ugriznil sem se v ustnice in strmel v tla, se delal ponižnega in s kimanjem, ne da bi pogledal navzgor, kazal, da je zmagal. Ko sem se poskusil zmuniti mimo njega, da bi lahko šel v svojo sobo in počakal na Lilian, me je zaustavil. Brez opozorila me je zgrabil za roko.

»Kam gre mali mamin fantek?« se je pačil in okreplil svoj prijem. Sovražno sem ga pogledal v oči in se mu hotel izviti. »Hej stari ... spusti!« sem vzkliknil.

»Ja, Larr... Larry, sam... samo pusti ... ah ... pusti ... fanta,« je jecljal Chris. Obrnil sem glavo navzgor proti Chrisu, enemu izmed mojih rejniških bratov. Presenečen sem bil, da ga vidim, ker se je običajno zadrževal spodaj v svoji sobi. Mali Larry ni popustil prijema na moji roki, toda po njegovem zaničljivem izrazu bi lahko rekel, da se bo njegova pozornost obrnila proti Chrisu. Preden me je odrinil stran, me je še enkrat močno stisnil.

»Da ... da ..., kaj bi degen rad? Ali se ne bi degen moral skrivati v svoji mali sobici?« je rekel zaničljivo. Chris je bil prvi človek z možgansko paralizo, ki sem ga spoznal. Lahko sem videl bolečino v njegovih očeh. Vedel sem tudi, da je edini Larryjev užitek raniti Chrisova čustva. Chris se je počasi približeval Larryju, dokler ni stal iz oči v oči pred njegovim obrazom. Larry je dvigal in spuščal svoje obrvi, kadar je dvigoval desno roko navzgor in nazaj. Skoraj sem si lahko predstavljaj, kako Larry udari Chrisa in mu razbije zobe. Brez pomisleka sem zavpil: »Ne! Nehaj! Samo

nehaj!«

Larry je zamahnil proti Chrisu, toda v zadnjem trenutku je šel samo z roko skozi njegove lase.

»Kretena!« je rekel Larry zaničljivo. »Ha! Ni treba dosti, da prineseš okoli dva bebca.«

Čutil sem, kako mi je zavrelo. »Pojdi k vragu!« sem zavpil. Larryju so se razširile oči.

»O, torej mamin fantek ima jezik. Takooo sem prestrašen! Tako ti povem, škrat,« je zarenčal, ko me je porinil ob kuhinjski pult. »Zakaj me ne ustrašiš?«

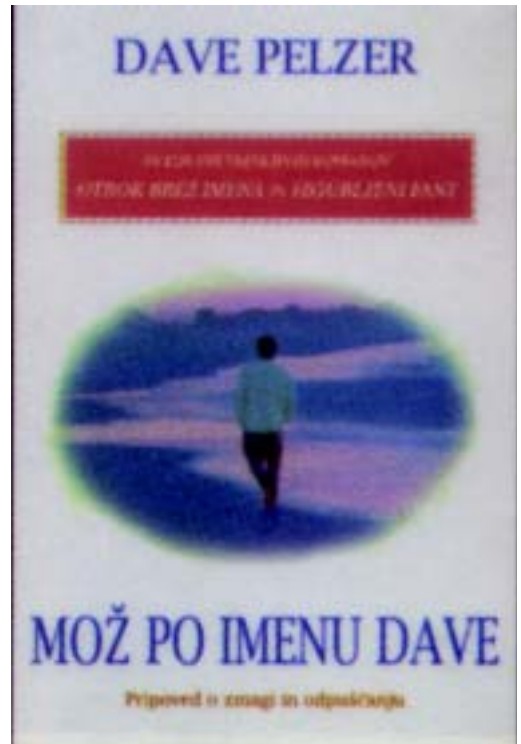
Po njegovi velikosti sem vedel, da bi me lahko zlomil kot trščico. Vseeno mi je bilo. »Pusti me, človek,« sem bleknil. »Sit sem te. Samo to, da si starejši in večji ..., ti ne daje pravice, da z nami ravnaš tako, ali ne? Kako bi ti bilo všeč, če bi se kdo spravil nate?«

Za trenutek se je zdelo, da je Larry zmeden. Potem se je tega otresel in se zbral. »In kdo, misliš, da si –

doktor Spock?« Nekaj trenutkov sem razmišljal o tem, kar je trenutek pred tem rekel Larry. Spock? Ali je mislil na tistega frajerja Vulcana iz Zvezdnih stez? Sem se spraševal.

»Če bi bil jaz ti, je nadaljeval Larry, »bi se brigal zase in se vozil s svojim koleščkom. Drugače,« je dodal z režanjem, »lahko uporabim tvoj mali ksiht za brisanje tal.«

Nisem se več obvladal. Hotel sem splezati po njegovih nogah in mu razbiti obraz. Zaletel sem se vanj...

SLOVENIJA, MOJA DEŽELA

Slovenci smo na svojo državo zelo ponosni. Prepričani smo, da je najlepša na Svetu. In kot tako jo predstavljamo tudi drugim. Na potovanjih vemo vedno kaj lepega povedi o Sloveniji in Slovencih.

Pa jo res tako dobro poznamo? Saj, nekaj smo se o njej učili v šoli, nekaj pri tabornikih, pa tudi s starši smo prepotovali precej krajev in pokrajin.

Pa kljub temu, prepričan sem, ostajajo kotički, ki so nam skriti, kotički, ki jih še nismo spoznali, ki nas še čakajo, da jih odkrijemo. Najprijetnejši način, da to storimo, je, da gremo tja s taborniki – z vodom ali družino na izlet, pohod ali prenočevanje, ali celo na tabor v tisti kraj, ki nam je všeč in bi ga radi spoznali. Odkrivanje čarobnih kotičkov naše dežele pod Alpami je s taborniškimi prijatelji še bolj prijetno in polno dogodivščin.

Kje najti informacije?

Najlažje je, če je kdo že tam bil in se vam podedijo slinje ob pripovedovanju. Obstajajo pa še drugi načini in viri, kjer lahko izveste veliko o teh kotičkih. Recimo, da se pripravljate na vodov izlet na drug konec Slovenije. Kje vse lahko dobite informacije o tem, kaj tam videti, kako priti tja, kje prenočiti...

Taborniki

Ja, taborniki so čudovit vir informacij o naši deželi. Glede na to, da obstaja taborniški rod v vsaki

1. list / obiskovalec

2. list / izletnik

3. list / nastanjevalc

pokrajini v Sloveniji, smo lahko prepričani, da ne bomo izpustili nobenega kotička naše države. Na Zvezi tabornikov Slovenije (naslov: Parmova 33, 1000 Ljubljana, telefon: 01 3000 820) lahko dobite telefonske številke in naslove tabornikov iz tistega konca, ki ga želite obiskati. Pokličite jih in jih vprašajte, kar vas zanima, radi vam bodo pomagali. Poznajo tudi tiste najbolj skrite lepote svoje okolice, ki niso nikjer zapisani. Pa še: lahko vam pomagajo najti najlepši kotiček za bivak, najcenejšo sobo za prenočevanje, najboljšo pico ali značilno jed...

Internet

Je drug zelo zanimiv kraj za iskanje informacij. Poleg splošnih iskalnikov (www.najdi.si, www.rutka.net, www.matkurja.com/slo, www.slowwenia.com) obstaja na internetu celo popoln vozni red vlakov (www.slo-zeleznice.si), pa tudi vozni redi avtobusnih podjetij, opis možnosti prenočevanj... V iskalnik enostavno vpišete kraj, ki vas zanima in dobili boste kup naslovov spletnih strani, kjer lahko dobite informacije o tem kraju. Koristen naslov je tudi Planinska zveza Slovenije (www.pzs.si), pa turistična zveza (www.rr-vel.si/tzs/), vremensko napoved lahko dobite na naslovu agencije RS za okolje (www.rzs-hm.si). Skratka – na internetu je kup informacij, ki so lahko zelo koristne, včasih celo preveč, tako da je dobro vnaprej vedeti, kaj točno vas zanima, preden iščete po internetu. Najprej vsekakor pogledajte na rutko (www.rutka.net), kjer vas bodo usmerili naprej na prave naslove.

Tako, zdaj ste oboroženi z dovolj informacijami, da lahko naredite plan izleta in se odpravite na izlet. Pa veliko užitkov pri odkrivanju neznanih kotičkov Slovenije.

Knjige in vodiči

Obstaja kar nekaj knjig, ki govori o lepotah Slovenije. Naj jih naštejemo samo nekaj: SLOVENIJA, pokrajine in ljudje (opis pokrajin v Sloveniji, od rastja, do industrije in znamenitosti), SLOVENIJA, turistični vodnik (opisuje nekja poti po Sloveniji in opisuje kraje in točke, ki so vredne ogleda, dobra knjiga za načrtovanje izletov), Priročni krajevni leksikon Slovenije in Krajevni leksikon Slovenije (v njem so opisi vseh krajev v Sloveniji, z znamenitostmi in zgodovino kraja), Slovenija A-Ž (obstaja nekaj knjig v tej zbirki, ki vsaka opisuje drugo regijo). Zelo koristni so tudi zemljevidi (predvsem turistični), pa tudi Atlas Slovenije, kjer je dovolj podrobno

predstavljena Slovenija, da ne boste v zadregi najti posamezen kraj in pot do njega.

Seveda pa obstajajo še lokalni vodiči, ki predstavljajo samo določen kraj ali pot. Najdete jih v domači knjižnici (glejte tudi na internetu stran <http://cobiss.izum.si/>).

Informacijske pisarne

Imajo jih že tudi manjši kraji v Sloveniji, predvsem tisti bolj turistični. Te pisarne imajo veliko informacij ne samo o zanimivih krajih, ampak tudi o prireditvah v kraju in okolici. Tu dobite tudi informacije o prenočiščih, časih obiskov muzejev in galerij ter drugih znamenitosti.

LUČ MIRU

Verjetno ste se že vsi srečali z lučko miru. Mnogi ste jo pomagali deliti in s tem prispevali k širjenju plamena in dobrih želja med ljudmi.

Akcija Luč miru iz Betlehema se je začela v Avstriji leta 1986, pobudnica akcije pa je bila avstrijska nacionalna televizija ORE. V Slovenijo so jo pred desetletjem prinesli prvič člani ZSKSS, pri delitvi lučke pa smo se jim kmalu pridružili tudi taborniki in še nekatere organizacije.

Zakaj sploh lučka miru? Namen te akcije je širiti mir, prijateljstvo, prijaznost med ljudmi in jih s tem povezati v preseganju sovraštva in nestrpnosti.

Taborniki smo se akciji pridružili tudi zato, ker smo prepričani, da je namen akcije dober in skladen z našimi predstavami o svetu, v katerem bi želeli živeti. Verjame-mo, da bo tudi ta akcija pripomogla k temu.

Možnosti je veliko. Zavedajte se, da je namen akcije globlji od prenosa plamena na svečkah: namen je širiti plamen, ki se prižge v očeh nekoga, ki ste ga osrečili, mu pomagali, pa čeprav le s prijazno besedo in nasmehom.

In kaj lahko vi, gozdovniki in gozdovalnice, naredite, da bi bil svet boljši in tako prispevate k širjenju duha lučke? Veliko. Lahko:

- prinesete lučko bolnim, otrokom, starejšim, osamljenim, zapuščenim in za njih pripravite kratek program,
- se pogovorite o miru, strpnosti in poskušate pripraviti projekt, s katerim bi pripomogli k temu,
- se povežete s tabornikom iz tujine in se z njim pogovorite o tem, kako živi, kaj počne in se dogovorite za skupno aktivnost, čeprav bo ta potekala preko interneta,
- lahko prinesete plamen in sporočilo luči na šole, vašim prijateljem, sošolcem...
- lahko se v vodu dogovorite o aktivnosti, s katero boste olajšali življenje nekemu, ki je tako ali drugače oviran.

KOSILO

JUHA

Sestavine: krompir, čebula, olje, liste otavčiča, liste regrata, liste ozkolistnega trpotca, listi ivanjščice, liste enoletnega rmana, cvet divjega luka, cvetje in liste materine dušice.

Priprava:

- olupimo luk in ga sesekljamo
- olupimo krompir, operemo in narežemo na majhne koščke
- liste otavčiča, liste regrata, liste ozkolistnega trpotca, liste ivanjščice operemo in narežemo na drobno
- liste enoletnega rmana operemo in sesekljamo. V juho ga damo zelo malo, saj ima močan grenak okus
- celotno zel materine dušice sesekljamo, prav tako sesekljamo divji luk

Ko imamo vse to pripravljeno lahko začnemo s pripravo juhe. V kotliček damo malo olja, dodamo sesekljano čebulo. Čebulo popražimo, da rahlo porumeni. Dodamo krompir in mešamo tako dolgo, da krompir postekleni. Nato dodamo liste otavčiča, regrata, ozkolistnega trpotca in ivanjščice. Vse skupaj premešamo in malo popražimo.

Dolijemo vrelo vodo, ki smo jo medtem segrevali v drugem kotličku. Juho solimo. Premešamo in pustimo vreti tako dolgo, da je krompir kuhan. Na koncu dodamo še začimbe – materino dušico in divji luk.

SOLATA

Sestavine: otavčič, regrat, ozkolistni trpotec, listi ivanjščice, listi jagodnjaka, pokalica, sol, olivno olje, kis.

Priprava:

- liste otavčiča, regrata, ozkolistnega trpotca, ivanjščice, jagodnjaka operemo in narežemo.
- zaprte cvete pokalice dodamo za boljši okus

Ko imamo narezane liste, jih damo v kotliček. Dodamo pokalico. Vse skupaj solimo, dodamo kis in olje po želji. Če želimo boljši okus solate, naredimo solato pol ure pred kosilom. Solati lahko dodamo tudi kuhan krompir ali kuhano jajce. Jajce skuhamo tako, da ga ovijemo v alufolijo in damo v žerjavico. Pustimo kratek čas (cca. 5 minut).

OCVRTKI VODNE METE

Sestavine: vršički vodne mete, jajca – eno jajce na osebo, koruzna moka, sol.

Priprava:

- vršičke vodne mete operemo
- umešamo testo

Testo: razžvrkljamo jajca, dodamo koruzno moko in premešamo. Koruzne moke damo toliko, da postane zmes gosta. Zmes po želji solimo.

Ko imamo testo pripravljeno, segrejemo olje v pokrovu kotlička. Olja naj bo raje preveč kot premalo, saj se zmes rada prime na dno. V testo pomakamo vršičke vodne mete in jih nato damo v vroče olje. Popečemo zlato rumeno. Preveč pečene niso tako dobre. Okus pečenih ocvrтков lahko izboljšamo z medom, ki ga pokapamo po ocvrtkih. Ali pa ocvrtke namakamo v med. Lahko pa jih tudi sladkamo.

Vse kar pripravimo pojemo toplo, saj hladno ni več okusno.

KOMPAS: Čeprav se ti bo zdelo, da te ne opazijo več, ni tako, čakajo te na priložnost, ko se ti bodo oddolžili za ves tvoj trud in prijaznost.

ŠOTORKA: Kako zabavno je lahko sankanje, posebej, če so sani za dva. Malo levo, malo desno, pa hitro, da se te trdno oprime...

KAKO NABIRAMO RASTLINE

Rastline nabiramo po jutranji rosi. Travniki naj ne bo v bližini njih, ker tako vsebujejo rastline veliko škropiv. Poiščite raje travnik, ki je oddaljen od njiv, cest in odlagališča odpadkov. Rastline nabiramo v papirnate ali platnene vrečke in ne v plastične vrečke.

1. JESENSKI OTAVČIČ

Nabiramo ga jeseni. Cvete pa od julija do oktobra. Njegovi listi so zelo podobni regratu. Razlikujeta se le po nazobčanosti listov. In listi otavčiča so rahlo dlakavi. Cvet otavčiča je rumene barve.

Za prehrano nabiramo predvsem mlade liste, saj so ti boljšega okusa in še niso tako trdi, žilavi. Nabiramo jih pred cvetenjem.

2. REGRAT

Nabiramo ga čez celo leto. Cvete od aprila do julija. Ima rumene cvetove. Liste nabiramo pred cvetenjem, ker so takrat boljšega okusa. Za prehrano vedno nabiramo mlade liste, saj so bolj mehki.

3. OZOLISTNI TRPOTEC

Nabiramo ga čez celo leto. Cvete od aprila do septembra. Njegovi listi so dolgi, ozki in na vrhu zaostreni. Na koncu dolgega stebela je rjav klas z svetlo rumenimi cvetovi.

Ker so listi rahlo dlakavi, nabiramo za prehrano zelo mlade liste in pred cvetenjem. Ti so boljšega okusa.

4. LISTI IVANJŠČICE

Nabiramo zelo mlade liste pred cvetenjem. Cveti od marca do novembra.

Zelo pomembno je, da za prehrano nabiramo liste, ki rastejo čisto pri tleh, saj stari listi (listi na stebelu) niso dobri. Pri tem moramo zelo dobro poznati kakšni so ti listi.

Mladi liste je težje prepoznati. Zato je potrebna previdnost pri nabiranju.

5. LISTI ENOLETNEGA RMANA

Listi rastejo čisto pri tleh in jih je polno na vsakem travniku. Razlika med listi navanega rmana in enoletnega rmana je, da enoletni rmanovi listi ne rastejo na stebelu, ampak pri tleh.

Liste nabiramo od maja naprej.

6. LISTI JAGODNJAKA

Liste nabiramo spomladi. Drugače pa plodove nabiramo od junija do avgusta. Plodovi vsebujejo veliko vitamina C.

Za prehrano so najboljši mladi listi. K hrani jih dodajamo v manjših količinah. Služijo nam za izboljšanje okusa.

7. MATERINA DUŠICA

Cveti v poletnih mesecih. Najdemo jo na sončnih legah. Uporabljamo jo kot začimbo. Lahko jo uporabljamo svežo ali posušeno. Njen bližnji sorodnik je timijan.

V prehrani jo uporabljamo kot začimbo. Čudovito diši in je zelo aromatična. Vedno uporabimo malo drobno nasekljane začimbe, da jed ni premočna.

8. DIVJI (GREDLJASTI) LUK

Nabiramo popke, socvetja. Cvete aprila, maja. Popke pa nabiramo poleti. Pri nabiranju pazimo, da ne izpulimo celotne zeli s čebulico. Najbolje je, da odrežemo socvetje, ko so popki še zaprti. Za prehrano uporabimo zaprte popke kot začimbo oz. dodatek k jedem. Dodamo po želji. Vendar ne pretiravajmo.

9. POKALICA

Nabiramo liste za boljši okus k jedem. Cvete od junija do avgusta. Za pokalico so značilne napihnjene čašice s katerimi se radi igrajo otroci, saj te čašice ob stisku počijo.

10. VODNA META

Njeni dvoustnati, razmeroma majhni cvetovi so rožnati do modri in združeni v glavičasto socvetje na koncu stebela. Ni pogosta rastlina. Cvete od junija do septembra. Za prehrano nabiramo vršičke, ko rastlina še ne cvete. Nabiramo tudi liste za čaje.

Petra Skalič

OPOZORILO: za prehrano uporabljajte le rastline, ki jih dobro poznate in ste prepričani o njihovi užitnosti. Posvetujte se s specialisti in strokovnjaki, preden jih uporabite za prehrano!

POKRIJ SI UŠESA (igra iz Koreje)

Pri nas je bolj znana varianta te igre imenovana Marsovci), gre pa takole:

Igralci sedijo ali stojijo v krogu. Eden od njih vodi igro in si pokrije obe ušesi. Igralec levo od njega si z desno roko pokrije desno uho, igralec desno od vodje pa levo uho z levo roko – pokrijeta si uho, ki je na tisti strani, kot je vodja.

Vodja spusti roke in tako preusmerja igro. Če spusti samo eno roko, postane vodja tisti, ki je na tisti njegovi strani, kjer je uho še pokrito. Če torej spusti levo roko, postane vodja igralec na njegovi desni. Lahko pa tudi spusti obe roki in pokaže na novega vodjo. Ta si potem spet pokrije obe ušesi, soseda pa po eno.

Igra mora potekati čim hitreje. Kdor se zmoti, izpade iz igre.

Pa še nekaj iger za zimo in sneg:

SNEŽENI GRAD

Razdelimo se v dve ali tri skupini, ki imajo uro časa, da si postavijo svoje snežene gradove. Ti gradovi morajo biti dovolj veliki, da se vanje skrrije cela skupina. Grad mora

imeti vhod na strani, ki gleda stran od nasprotnika. Nato sledi obleganje utrd nasprotnika in branjenje svojega gradu. Napada se s kepami (samo iz svežega snega, da koga ne poškodujemo). Kdor je zadet, izpade. Cilj je, nasprotniku zavzeti grad.

ZASLEDOVANJE PO SNEGU

Igra je podobna igri LOV NA UBEŽNIKA, vendar imamo tokrat kar dva ubežnika ali lisici. Lisici oddideta hkrati in se ločita. Vsaka pušča svojo sled, ki pa jo lahko poljubno skriva: lahko gre delno po sledi druge lisice, se vrača po svoji sledi nazaj, preskakuje v drugo sled, lahko gre del poti po izhojeni stezi... Dve skupini zasledovalcev lovita vsak svojo lisico. Kdor jo ujame prej je zmagal.

Opozorilo:

Pri igrah na snegu se primerno oblecite in obujte, da ne staknete prehlada ali kakšne hujše bolezni!

